

„Pivovaru jsem zůstal věrný celý život,” říká pan Růžička.

Věk je jenom číslo a 80 je takové hezké, kulaté!

Petra Bittmanová (Oliveriusová), autorka rozhovoru, foto archiv J. Růžičky

Zajímavými osobnostmi mohou být leckdy nenápadní a skromní lidé žijící mezi námi. Naši redakci oslovila paní Eva Kršňáková, která pracuje v Pivovaru, s návrhem udělat rozhovor s milým pánem a rodákem u příležitosti jeho krásného životního jubilea. Jeho osoba se pojí nejen s Pivovarem, ale celoživotně i s naším krajem. Pan Jiří Růžička byl a stále je zasloužilým zaměstnancem Pivovaru, narozeným v Brtnici a v současnosti žijícím v Lojovicích. Chodil zde do školky, základní školy, celý život tu pracoval a nyní slaví krásné 80. narozeniny. Je nám tedy ctí si s naším oslavencem popovídat a zároveň poděkovat rodině Fuskových, kteří nám velmi rádi a ochotně s rozhovorem pomohli.

► Co Vás pojí s Velkými Popovicemi?

JR: Narodil jsem se 11. dubna 1945 v Brtnici. Po pěti letech jsme se s rodinou přestěhovali do Lojovic, kde jsem chodil do školky a následně do školy. První až pátou třídu jsem navštěvoval v Lojovicích, šestou až osmou pak už v Popovicích. V roce 1959 jsem byl prvně v Pivovaru na brigádě. Můj otec byl taky pivovarský, nejdříve ve Velkých Popovicích, pak v Pivovaru Most, ale následně se stejně vrátil do Popovic. Mě do Mostu také lákali, dokonce mi tam nabízeli i byt, ale já jsem, nejen kvůli rodině, zůstal věrný Velkopopovickému pivovaru.

► S Popovicemi se úzce pojí hokej. Hrál jste ho, případně jakému sportu jste se věnoval a jaké koníčky Vás bavily?

JR: Hokej jsem samozřejmě hrál, ale bavil mě i fotbal, jezdil jsem rád na běžkách, a cvičil jsem dokonce i spartakiádu. Chodil jsem na tančení, se kterým se pojí zábavy a plesy. S manželkou jsme rádi navštěvovali místní zábavy, vždy jsme byli rádi mezi lidmi. Občas jsme stihli dokonce i dva plesy za víkend! Protože rád řídím, ještě v učení jsem si udělal řidičský průkaz na moped, pak během práce jsem si dodělal řidičský průkaz na motorku a auto. Díky Pivovaru jsem často jezdil s rodinou a kolegy v zimě na horskou chatu Labská bouda a v létě do Počátek. Mým celoživotním koníčkem je oprava hodin a hodinek, dokonce i digitálních. Opravuji ale i další malé elektropřístroje, například mobily. Dělával jsem zabijačky, nejen pro sebe, ale i pro sousedy a kolegy z Pivovaru. Zpracování masa mě stále baví, ale teď preferuji hlavně grilování pro vnoučata a také uzení. A to fakt umím perfektně.

► Studoval jste pivovarnictví?

JR: Ano, vystudoval jsem Střední odborné učiliště pivovarské v Plzni. První a druhý ročník jsem absolvoval praxi v plzeňském Gambrinusu. Během třetího ročníku jsem měl vždy dva měsíce praxe

u nás ve Velkých Popovicích a pak jsem se na měsíc vrátil studovat do školy do Plzně. Velkopopovický pivovar mi studia financoval, tak to dříve bývalo.

► Po studiu jste byl tedy rovnou zaměstnancem našeho Velkopopovického pivovaru?

JR: Ano. Nejdříve jsem absolvoval takové kolečko po Pivovaru, abych uměl všechno a znal v Pivovaru každý kout. Byl jsem na varně, ve sladovně, ve sklepích a na stáčírně. Vykládal jsem ale i vagóny. Toto vše jsem absolvoval v letech 1962–1964, pak jsem šel na dva roky na vojnu do Podbořan. Byl jsem v tankovém praporu a tam jsem jako voják cvičil spartakiádu.

„I přes těžkou práci byla v Pivovaru vždy sranda.”

► Vrátil jste se pak, předpokládám, do Pivovaru?

JR: Ano, vrátil a pracoval jsem pak 16 let ve sklepech na křemelinové filtraci Filtrox (viz foto). V té době byly ve sklepech jak dřevěné, tak už i ocelové tanky. Filtroval jsem hlavně velké šarže, tj. 10° Kozel. Šarže 12° Kozel a 10° Kozel tmavý se filtrovaly

Osobnost: Jiří Růžička, 80 let

- > pochází z Brtnice, žije v Lojovicích
- > je vdovec, má dcery Adrianu a Gabrielu a vnoučata Eliáše, Nelču a Rozárku
- > vystudoval: SOU pivovarské v Plzni
- > záliby: pivovarnictví, oprava drobných elektropřístrojů, grilování a uzení

na dalším filtru – Destila. Během své kariéry jsem na varně uvařil přibližně 2 687 188 hl piva. Když bylo potřeba, tak jsem vypomáhal v celém Pivovaru – ve sladovně, na sudárně, ale i u bednářů. Do důchodu jsem odešel v roce 2006.

► Uvařil jste spoustu piva! S kým jste vařil?

JR: Začínal jsem nejdříve na varně 3. Byli jsme tam tři vařiči, se mnou ještě pánové Veselý a Štoviček. Na varně 2 vařili Běda Vodičků a Jarda Petříček. Ze sklepa jsem si s sebou vzal jako pumpaucha (pomocníka) Jirku Nováka, kterému neřekl nikdo jinak než Mazlínek (Mazel). Dělalo se pět várek za den. Během své kariéry jsem rozjížděl technologii na nové varně spolu s Pavlem Šimáčkem a Jirkou Břizou. Při rozjezdu nového svíčkového filtru Filtrox mě lákali (p. Richard Goldmann) zpět na filtraci, dokonce mi nabízeli, že bych pracoval s manželkou. Já na filtru a ona na výrobě odplyněné vody a nealko piva, ale zůstal jsem věrný varně. Pak samozřejmě přišla automatizace, ale popral jsem se s počítači, řekl bych, bravurně.

► Vykládal jste vagóny. Tehdy se tedy roznášelo pivo z Popovic vlaky?

JR: Vlakem se vozil hlavně slad a cukr, pivo samozřejmě taky. Pivo se vozilo ve speciálně upravených vagónech, které v zimě měly svá kamínka

na dřevěné brikety a v létě se chladily ledem. Později už byly vagóny izolované. Než si Pivovar pořídil vlastní malou lokomotivu, hýbalo se vagóny pomocí traktoru. Dnes je vlečka do Pivovaru znovu obnovena a návštěvníci jí mohou přijet z pražského hlavního nádraží do Pivovaru na prohlídky. Se mnou se pak potkají ve sklepě.

► Vzpomínáte na nějaké vtipné pracovní historky?

JR: I přes těžkou práci byla v Pivovaru vždy sranda. Základem byla dobrá parta. Vždy jsem měl plno kamarádů z pivovarské chasy a rád na ně vzpomínám. Každý den byl něčím výjimečný, neboť pivo je živé.

► Kde jste poznal svou ženu?

JR: Mou ženu Radanu, které všichni říkali Radko, jsem poznal v Horních Beřkovicích. Radka asi pět let pracovala také v Pivovaru, na výpočetním středisku. Zajímavostí je naše svatba. Byla naplánována na sobotu 24. 8. 1968. Kvůli invazi vojsk Varšavské smlouvy ve středu 21. 8. 1968 se musela o týden posunout, na 31. 8. 1968. Ve středu jsem se snažil dostat za svojí nastávající do Beřkovic na druhou stranu Prahy, ale všude byly tanky, nikde jsem nemohl projet autem. Nakonec jsem se tam dostal na motorce. Všichni svatebčané však začali kvůli invazi rušit přítomnost na svatbě. Nakonec byl první obřad v Beřkovicích na místním výboru a druhý obřad v kostele v obci Čerňoušek. Vše za asistence ruských vojsk. Vždy mě plně podporovala nejen v mé práci, snášela všechny mé noční služby a vždy mi s sebou na směnu uvařila něco moc dobrého. Byla skvělá kuchařka.

„Je fajn být již 66 let součástí takového pivovaru, jako je ten náš.“

► Řekl jste, že jste se ženou společně pracovali.

Měli jste i nějaké další společné zájmy?

JR: Těch bylo! Určitě to byla péče o dům a zahradu. Rádi jsme trávili čas na terase nebo u bazénu spolu se všemi našimi vnoučaty a návštěvami. Vždy k nám všichni rádi chodili. Radunka měla pokaždé uvařeno a upečeno něco dobrého. Prostě pohoda.

► Máte nějaké své pokračovatele v rodině?

JR: Měl jsem bratra Frantu, který také pracoval celý život pro Pivovar, v údržbě jako soustružník. Holky v mých šlépějích nepokračovaly, ale mám z nich radost. Bohužel pivo ani jedna nepije, ale jejich partneri se ho našťestí nebojí. Uvidíme, co vnoučata.

Ležácké sklepy Pivovaru – zleva:
J. Růžička, J. Novák, J. Plátek a F. Sochůrek (horní řada),
K. Růžičková, P. Hendrychová, V. Vávrová a B. Hrdinová (spodní řada)

► Máte i ocenění za práci, můžete se zmínit, jaké?

JR: V roce 2004 jsem u příležitosti 130. výročí uvaření první várky piva získal ocenění Zlatý Kozel. Obdržel ho pouze vybraní nejlepší zaměstnanci Pivovaru za mimořádný výkon, zlepšovací návrh nebo dlouhodobou kvalitní práci. Byl jsem jedním z prvních, kdo toto ocenění dostal.

Předání ocenění Zlatý Kozel v roce 2004

► Nestýskalo se Vám, když jste odešel do důchodu?

JR: Ani ne. Od roku 2007 jsem pracoval v pivovarském klubu Klášterka, kde jsem se staral o žízeň a pracovní pohodu našich zaměstnanců. V roce 2010 jsem nastoupil na pozici správce prohlídkové trasy pro návštěvnícké centrum Pivovaru. Ochutnávka piva je to, nač se návštěvníci během prohlídky těší nejvíce. Proto je nutné, aby nabízené degustace piva byly připraveny v co nejlepší kvalitě a všechny výčepy fungovaly stoprocentně. Výčepní zařízení je potřeba správně udržovat a pravidelně sanitovat. Umění čepování piva a ovládání výčepní techniky pak předávám všem novým průvodcům a výčepním. Společně tak připravujeme jedinečný zážitek z prohlídek, akcí nebo projektu Školy čepování, který pravidelně v Pivovaru probíhá. Moje specialita je řezané pivo, tj. půl na půl 10° Kozel tmavý a 11° Kozel světlý. To se návštěvníkům nejvíce líbí, vždy si to chtějí vyzkoušet. Jsem velmi rád, že mi parta kolem Evy Kršňákové (pozn. redakce: s níž byl rozhovor ve Zpravodaji č. 06/2024) stále dává možnost pracovat pro Pivovar. Je fajn být již 66 let součástí takového pivovaru, jako je ten náš ve Velkých Popovicích.

**Děkuji Vám velice za milý rozhovor
a dovoluji Vám za celou redakci popřát vše
nejlepší k Vašemu životnímu jubileu,
hlavně hodně zdraví do mnoha dalších let! ■**

Původní filtrační zařízení Pivovaru – zleva:
J. Růžička, J. Novák a F. Sochůrek

ZPRÁVY Z REDAKCE
ZPRAVODAJ INFORMUJE

NAPIŠTE NÁM

Vážení čtenáři, rádi bychom vám nabídli prostor ve Zpravodaji k uveřejnění vašich příspěvků. Přijmeme k publikování každý podepsaný příspěvek, který neporušuje zákony a etiku. Za správnost informací a obsah příspěvků odpovídají jejich autoři, redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem publikovaných článků a rovněž si vyhrazuje právo příspěvky se souhlasem autorů upravovat. Příspěvky posílejte elektronicky podobně:
E: zpravodaj@velkepopovice.cz. ■

INFOBLOKY

Redakce žádá bystré čtenáře o spolupráci s aktualizací těchto informací v našem Zpravodaji. Zjistíte-li nějaké změny, prosím, nahláste nám je na **E: zpravodaj@velkepopovice.cz.**

FOTOGRAFIE

Máte-li zdařilé fotografie naší obce a blízkého okolí v tiskovém rozlišení, neváhejte a podělte se o ně s námi.
Předem děkujeme. ■

JUBILEA A VÝROČÍ

Nabízíme vám ve Zpravodaji prostor k uveřejnění životních jubileí, různých výročí a vzpomínek na vaše blízké. Máte-li o tuto bezplatnou službu zájem, pošle nám text, případně fotografii na: **E: zpravodaj@velkepopovice.cz.**
Váš příspěvek rádi uveřejníme. ■

ONLINE ZPRAVODAJ

Elektronickou verzi Zpravodaje najdete vždy k **1. dni v měsíci** na Facebooku či webu obce pod odkazem **ZPRAVODAJ. ■**

DISTRIBUCE

SEZNAM LOKALIT A KAMELOTŮ

V případě, že do schránky Zpravodaj nedostáváte, kontaktujte své kameloty.

- > **VELKÉ POPOVICE – CENTRUM**
Milena Petrášková / T: 606 340 851
- > **VELKÉ POPOVICE – BYTOVKY**
Květa Boukalová / T: 734 385 740
- > **VELKÉ POPOVICE – TODICE**
Lenka Medřická / T: 608 527 963
- > **VP – NOVÉ A STARÉ HABŘÍ**
Blanka Černá / T: 777 601 489
- > **VP – BRTNICE** (od benzínové stanice)
Petr Jirkovský / T: 602 461 393
- > **LOJOVICE + KOZÁK, KRÁMSKÝ, KRIVÁ VES, DUBINY, DUB**
Jaroslav Schiller / T: 602 286 878
- > **ŘEPČICE, MOKŘANY, KLENOVÉ**
Jaroslav Schiller / T: 602 286 878

Zpravodaj je volně k dispozici: podatelna OÚ, Kavárna Andělka, Galerie Romana Kotrče, knihovna, Kozlův obchůdek, Dům lékařů, Sofif, pošta, benzínová stanice, potraviny Flop a Alfa, Sokolovna, restaurace: Kozlovna, Pod ledem, Kozlovka, některá IC a KC obcí LK aj.